

РЕШЕНИЕ

№ 25619

гр. София, 02.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4751** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Р. Т. Р. от [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Д. М., срещу заповед № СОА24-РД09-2658/04.04.2024 г. на кмета на Столична община. С оспорената заповед е наредено заличаване на адресните регистрации по постоянен адрес на лицата С. Г. П., Б. Т. П., Д. С. Г., С. И. И., В. С. В., Д. И. В., Г. И. В. и жалбоподателя Р. Т. Р., извършени на адрес: [населено място], Столична община, район „В.“, [улица].

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваната заповед, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и неговата цел. Твърди се, че жалбоподателят е регистриран по постоянен и настоящ адрес в [населено място], район „В.“, [улица] от раждането си, тъй като предишните наематели на сградата, която обитава, са били неговите родители по силата на настанителна заповед, като след смъртта им такава е издадена на негово име. Поддържа се тезата, че в качеството си на наемател, жалбоподателят заплаща редовно наемната цена на имота, както и всички консумативи, депозира необходимите документи и отговаря на критериите за общински наемател. Твърди се още, че обжалваната заповед не е надлежно връчена на жалбоподателя, който случайно узнал за нея на 22.04.2024 г. при заплащане на наемната цена на жилището. С това оспорващият счита, че е нарушено правото му на защита. По тези съображения се иска отмяна на обжалваната заповед.

Ответникът – кметът на Столична община не се ангажира със становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата за процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт. Заповедта е съобщена на оспорващия по реда на чл.18а, ал.10 от АПК чрез залепването ѝ на информационното табло в сградата на Столична общинска администрация, [населено място], [улица] на 05.04.2024 г. и свалена на 22.04.2024 г., както и в сградата на район „В.” на СО, като няма данни кога обявлението е поставено, съответно свалено от информационното табло в тази сграда. Поради това съдът приема, че жалбата е депозирана в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Видно от настанителна заповед на Димитровски РНС № 05-273/05.10.1987г., Р. Т. Р. и шестчленното му семейство са настанени в общинско жилище с адрес: [населено място], [улица]. По делото е представен акт за общинска собственост без дата на съставяне.

С влязло в сила на 19.03.2019 г. решение № 1365/24.02.2019г. по гр. дело № 5936/2018г. на Софийски градски съд е обявяван за окончателен сключеният между С. И. К., Й. И. А., Н. Приел и А. Л. от една страна в качеството им на продавачи и С. А. П. от друга страна, в качеството му на купувач, договор от 15.12.2014г. с предмет недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица], представляващ УПИ XIV – общ., кв.279, м. Зона Б-19, с площ от 247,50 кв.м заедно с построените в него сгради с обща площ от 85,50 кв.м.

Административното производство е започнало по подадено до Столична община от С. А. П. заявление с вх.№ РВЕ22-ГР94-970/24/06.07.2023г., с което същият в качеството си на собственик на гореописания имот е поискал заличаване на всички адресни регистрации с изключение на 10-те общински наематели, по отношение на които имотите били предоставени за ползване от СО до началото на зимния период на 2023 г. По-късно със заявление № СОА22-ВК08-17280/7/20.12.2023г. С. П. е поискал да бъде заличена адресната регистрация на всички лица от адрес: [улица], [населено място]. Образувана е административна преписка с рег. № СОА22-ВК08-17280/2022 г. За започналото административно производство до Р. Р. е изпратено уведомление по реда на чл.26, ал.1 от АПК. След като същото се е върнало в цялост с отбелязване, че адресът е недостатъчен, органът е поставил съобщение на информационното табло в сградата на СО и в сградата на район „В.” на СО по реда на чл.18а, ал.10 от АПК .

Със заповед № РВЕ22-РД09-164/26.07.2022г. на кмета на район „В.” на СО, е назначена комисия, която да извърши проверка по спазване изискванията за извършване на адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес на описаните в заявлението лица. Резултатите от проверката са обективирани в протокол от 16.11.2022 г.

Комисията е установила, че по отношение на процесния имот няма съставен акт за общинска или държавна собственост, като на адреса, на който същият се намира са регистрирани 28 лица по постоянен адрес и 21 лица по настоящ адрес. Адресните регистрации са извършени преди 2010 г. и документите по извършването на адресните регистрации са унищожени с акт за унищожаване на неценни документи с изтекъл срок за съхранение. По време на проверката на адреса са установени само две лица.

След извършена проверка в служба „Жилищно настаняване“ са установени 4 броя настанителни заповеди на четири семейства, в това число настанителна заповед № 05-273/15.10.1987 г. на името на Р. Т. Р.. Във връзка с промяната на собствеността на имота, от район „В.“ на СО до Столична община е изпратено писмо с молба за предоставяне на общински жилища за пренастаняване на наемателите с оглед освобождаване на частния имот.

Административното производство е приключило с издаването на оспорената заповед № СОА24-РД09-2658/04.04.2024г. на заместник-кмета на СО при условията на заместване, съгласно представената по делото заповед № СОА24-РД15-942/27.03.2024 г. на кмета на СО.

Заповедта е изпратена на жалбоподателя си със съобщение по чл.61, ал.1 от АПК. Тъй като обаче същото се е върнало като непотърсено, уведомяването е извършено по реда на чл.18а, ал.10 от АПК, чрез поставяне на обявления на информационното табло в сградата на СО и в сградата на район „В.“ на СО.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Разпоредбата на чл.99б, ал.3 от ЗГР предвижда, че кметът на общината издава заповед за заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл.92 или на чл.99а. Процесната заповед е издадена от Н. Л. - заместник-кмет на СО, в условията на заместване, въз основа на заповед № СОА24-РД15-942/27.03.2024 г. на кмета на СО. Следователно актът е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Спазена е установената писмена форма като заповедта съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Производството е започнало по подадено до Столична община заявление за заличаване на всички адресни регистрации на адреса на имота – собственост на заявителя. След като уведомлението по чл.26, ал.1 от АПК за започналото административно производство, изпратено до Р. Р., се е върнало с отбелязване, че адресът е недостатъчен, органът е поставил съобщение на информационното табло в сградата на СО и в сградата на район „В.“ на СО.

В съответствие с чл.99б, ал.1 от ЗГР, със заповед на кмета на район „В.“ на СО, на територията на който район се намира имота, е назначена комисия, която е извършила проверка по спазване изискванията за извършване на адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес. След извършена от комисията обстойна проверка (констатирано е, че на адреса са регистрирани 28 лица по постоянен адрес и 21 лица по настоящ адрес, че адресните им регистрации са извършени преди 2010 г., че документите по извършването на адресните регистрации са унищожени с акт за унищожаване на неценни документи с изтекъл срок за съхранение, че в служба „Жилищно настаняване“ са налице 4 броя настанителни заповеди на четири семейства, в това число и семейството на Р. Т. Р., както и че за имота няма съставени актове за общинска и държавна собственост) е отбелязано, че всички адресни регистрации са извършени съгласно изискванията на ЗГР, като във връзка с промяната

на собствеността на имота, от район „В.“ на СО до Столична община е изпратено писмо с молба за предоставяне на общински жилища за пренастаняване на наемателите с оглед освобождаване на частния имот. Резултатите от проверката са отразени в Протокол от работата на комисията от 16.11.2022 г.

Въз основа на така изпълнената процедура е издадена и оспорената в настоящото производство заповед. Заповедта също е съобщена по реда на чл.18а, ал.10 от АПК, след като изпратеното на адреса на жалбоподателя съобщение се е върнало като непотърсено. Изложените в тази връзка възражения в жалбата, а именно за неспазена процедура по уведомяване на жалбоподателя, както за започналото административно производство, така и за издадената заповед, съдът намира за неоснователни. На първо място следва да се отбележи, че не всяко нарушение на изискванията за издаване на административен акт е съществено и води до неговата незаконосъобразност. Съществено е това нарушение, което би довело до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя, а такова ограничаване ще е налице при нарушения, които биха могли да доведат административния орган до различни констатации. В конкретния случай, такива съществени нарушения, които да са в състояние да опровергават констатациите, направени в административното производство, въз основа пък на които да се достигне до различен правен резултат, не се установяват. Освен това оспорващият е осъществил правото си на защита в пълен обем чрез жалба до съда, в която е изложил оплакванията си срещу оспорената заповед. Затова неуведомяването на Р. за издаване на оспорената заповед на кмета на СО, макар да представлява нарушение на административнопроизводствените правила, не може да бъде квалифицирано като съществено, което да обоснове незаконосъобразност на акта, съответно да доведе до отмяната му.

На второ място, във връзка с възражението, че преди да пристъпи към връчване на уведомлението по реда на чл.18а, ал.10 от АПК, органът е следвало да направи опити за връчването му по предвидените в предходните хипотези на чл.18а от АПК начини за връчване на съобщения, съдът намира, че във всеки отделен случай следва да се преценява какъв е удачният вариант за изпълнение на това задължение за органа. В случая по преписката са налице данни, че в процесния имот са изградени отделни постройки като нито от заповедите за настаняване, нито на място може да се определи в коя точно сграда е настанен жалбоподателят.

Обжалваната заповед е издадена и в съответствие с материалния закон.

Редът и условията за защита срещу неправилно адресно регистрирани лица е уреден в раздел III от глава IV на ЗГР. Съгласно чл.99б, ал.1, изр.1 от ЗГР в приложимата редакция (ДВ бр.39/2016 г.), при писмен сигнал или по искане на собственик на имот, подадени до орган по чл.92, ал.1 или до областния управител за нарушение на чл.92, чл.99, ал.1 и 4 или чл.99а, както и по собствена инициатива кметът на общината или на района издава заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. С изменението на чл.92, ал.3 от ЗГР (ДВ, бр.42 от 2012 г.) се въведе изискването за извършването на адресна регистрация да се представя и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик чрез декларация по образец, подадена лично пред органа по ал.1, или с нотариална заверка на подписа.

От данните по делото се установява, че по силата на решение № 1365/24.02.2019г. по гр. дело № 5936/2018г. на Софийски градски съд С. А. П. се легитимира като собственик на имот, находящ се в [населено място], [улица], представляващ УПИ

XIV – общ., кв.279, м. Зона Б-19, с площ от 247,50 кв.м и построените в този имот сгради с обща площ от 85,50 кв.м. Собственикът не е давал съгласието си за продължаване на адресната регистрация на жалбоподателя, като е подал и нарочно заявление за нейното заличаване. При това правилно с оспорения акт е прието, че независимо от това, че за извършването на адресните регистрации по настоящ и постоянен адрес на адресатите на оспорения акт, в това число и на жалбоподателя, преди 2010 г. не са констатирани нарушения на приложимите разпоредби, единствената възможност за защита на собственика на имота, който се противопоставя на тези регистрации, е процедурата по чл.99б от ЗГР. Обстоятелството, че към момента на извършване на адресната регистрация по постоянен и настоящ адрес на Р. не е допуснато нарушение на действащите към онзи момент правни разпоредби, е ирелевантно за спора, предвид настъпилата законодателна промяна, регламентираща нови изисквания, на които тази адресна регистрации не отговаря. Доколкото собственикът на имота изрично е заявил несъгласието си посочените в оспорената заповед лица да имат регистрации на този адрес, то тя следва да бъде заличена. Това е действащата към момента разпоредба и всяка адресна регистрация, която не отговаря на посочените в нея изисквания, независимо дали е била законосъобразно извършена с оглед действащите към предишен момент редакции на разпоредбата, следва да бъде приведена в съответствие със законовите изисквания – в конкретния случай да бъде заличена адресната регистрация на лице на процесния адрес, за което няма правно основание да бъде адресно регистрирани там.

Всяка адресна регистрация, независимо дали е била законосъобразна или не към момента на извършването ѝ, следва да бъде приведена в съответствие с действащите към момента законови изисквания. В тази връзка не се споделят доводите в жалбата, че оспорваният е адресно регистриран на този адрес още от раждането си. След като собственикът на имота се е сменил и същият е поискал заличаване на адресните регистрации, направени на адреса, на който този имот се намира, не следва регистрираните на този адрес лица да запазват адресните си регистрации, тъй като същите нямат право на пожизнена адресна регистрация на даден адрес. Това положение би противоречало на целта на закона, а именно да се поддържа регистъра на населението в актуално състояние по отношение на настоящ и постоянен адрес на лицата. От друга страна, с оспорената заповед е заличена адресната регистрация на жалбоподателя само по постоянен, но не и по настоящ адрес, което прави възражението, че заличаването на адресната му регистрация рефлектира върху неговите човешки и граждански права, неоснователно.

По изложените съображения съдът намира оспорения акт за законосъобразен, поради което подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Т. Р. срещу заповед № СОА24-РД09-2658/04.04.2024 г. на кмета на Столична община.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: